

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Haralda Stiffela a sudcov JUDr. Pavla Tomana, JUDr. Viliama Dohňanského, JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Štefana Michálíka, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 18. októbra 2011, v trestnej veci obvineného **P. B.**, vedenej na Krajskom súde v Žiline, pod sp. zn. Ntc 16/2011, prerokoval dovolanie, ktoré podal obvinený P. B., zastúpený JUDr. J. M., advokátom v Liptovskom Mikuláši, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. júla 2011, sp. zn. 3 Tost 24/2011, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. f) Tr. por. dovolanie obvineného P. B. sa **o d m i e t a** .

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline na základe návrhu prokurátora Krajskej prokuratúry v Žiline z 23. júla 2011, sp. zn. 2KPt 32/11, uznesením z 23. júla 2011, sp. zn. Ntc 16/2011, podľa § 15 ods. 2 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze zobrať zadržanú osobu P. B. do predbežnej väzby. Začiatok plynutia väzby stanovil na deň 22. júla 2011 o 08.50 hod. a rozhodol, že väzba sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby v Žiline.

Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29. júla 2011, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, podľa § 18 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze sťažnosť P. B. proti uvedenému uzneseniu zamietol.

Krajský súd v Žiline predložil dňa 11. októbra 2011 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej veci dovolanie podané obvineným P. B., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. júla 2011, sp. zn. 3 Tost 24/2011, z dôvodu uvedeného

v § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Dovolanie odôvodnil tým, že uvedeným uznesením bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, lebo Najvyšší súd Slovenskej republiky v odôvodnení tohto uznesenia uvádza, že svoju sťažnosť bližšie písomne neodôvodnil. Toto tvrdenie nie je pravdivé, lebo on svoju sťažnosť proti uzneseniu o vzatí do väzby písomne odôvodnil a včas odoslal Krajskému súdu v Žiline. Pokiaľ teda jeho písomné odôvodnenie sťažnosti nebolo predložené súdu druhého stupňa pred rozhodnutím o sťažnosti, tak mu tým bola odňatá možnosť argumentovať a uvádzať skutočnosti na svoju obhajobu, pretože súd rozhodol bez toho, aby sa s jeho obhajobou oboznámil. Potom bolo porušené jeho právo na obhajobu, pretože hoci sa obhajoval, tak s jeho obhajobou nebol súd pred rozhodnutím oboznámený.

K samotnému európskemu zatýkaciemu rozkazu uviedol, že súdy sa nezaoberali otázkou, či bol vydaný dôvodne, teda v súlade so zákonom a medzinárodnými dohovormi. Žiadnemu trestnému stíhaniu v Rakúsku sa nevyhýbal ani sa vyhýbať nemohol, keďže nemal ani tušenie, že v Rakúsku je podozrivý z nejakej trestnej činnosti, nakoľko v Rakúsku po svojom prepustení z výkonu trestu vôbec nebol.

Z týchto dôvodov v dovolaní navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uvedené uznesenie zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie s vyslovením právneho názoru, že neboli splnené zákonné a medzinárodnými dohovormi stanovené podmienky pre vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu na jeho osobu.

Pri skúmaní formálnych podmienok na podanie dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, predovšetkým konštatuje, že podľa § 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. v znení novely vykonanej zák. č. 262/2011 Z. z.:

1) Dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

2) Ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,

- e) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) **rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmena a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.**

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia, rozhodnutie, ktorým bola zamietnutá sťažnosť proti uzneseniu, ktorým bola zadržaná osoba vzatá do predbežnej väzby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, nie je rozhodnutím podľa § 368 ods. 1 Tr. por. Z tohto dôvodu nie je možné proti nemu podať mimoriadny opravný prostriedok – dovolanie.

V tejto súvislosti treba z procesného hľadiska pripomenúť zákonnú úpravu uvedenú v § 371 ods. 2 Tr. por. podľa ktorej minister spravodlivosti podá dovolanie, okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného zákona alebo osobitného predpisu o väzbe (...). Zákon takto v uvedených prípadoch priznáva ministrovi spravodlivosti aktívnu legitimáciu.

Posudzujúc ale obsah dovolania obvineného je nesporné, že smeruje výhradne proti rozhodnutiu o predbežnej väzbe, ktorým je rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. júla 2011, sp. zn. 3 Tost 24/2011, ktorým bola zamietnutá sťažnosť obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 23. júla 2011, sp. zn. Ntc 16/2011. Z vyššie citovaného ustanovenia § 371 ods. 2 Tr. por. však vyplýva, že rozhodnutia o väzbe môže dovolaním napadnúť iba minister spravodlivosti. Obvinený zo zákona nemá v tomto smere aktívnu legitimáciu.

Vzhľadom na nesplnenie tejto základnej formálnej podmienky na podanie dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky netrval na tom, aby Krajský súd v Žiline dôsledne splnil svoje povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 376 Tr. por. a nasledujúcich ustanovení, ako ho o to požiadal 7. septembra 2011, keď mu vrátil dovolanie obvineného, ako predčasne predložené. Prihliadal pritom aj na požiadavku rýchlosti konania vo väzobnej veci.

Na základe uvedeného musel potom Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci podľa § 382 písm. f) Tr. por. dovoliť obvineného P. B. odmietnuť, lebo bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Nad rámec relevantného odôvodnenia treba konštatovať, že písomné odôvodnenie sťažnosti, ktorú proti uzneseniu krajského súdu zadržaný podal do zápisnice po jeho vyhlásení (23. júla 2011), došlo na krajský súd až 3. augusta 2011 (na pošte bolo podané 29. júla 2011). Z tohto dôvodu ho nemohol mať k dispozícii Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. júla 2011.

Rovnako nad rámec tohto rozhodnutia treba na výhrady obvineného pripomenúť, že v zmysle § 16 zák. č. 154/2010 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze inštitút vydávacej väzby má iný charakter – a to vrátane jej dôvodov – než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave prvého dielu Trestného poriadku (§ 71 až 79). Nie je teda potrebné na základe už zistených konkrétnych skutočností konštatovať existenciu niektorého z dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Tr. por.

Súd Slovenskej republiky nepreskúmava dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba na základe európskeho zatýkacieho rozkazu zadržaná, ani správnosť právnej kvalifikácie tohto činu z hľadiska práva štátu pôvodu. Tieto otázky skúma až pri rozhodovaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 22 ods. 3 až ods. 5, a to v súvislostiach použitia § 23 uvedeného zákona (porovnaj aj č. 33/2008 Zb. rozh. tr.)

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 18. októbra 2011

JUDr. Harald S t i f f e l, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová